

# Од бродовође до програмера

У избору будућег занимања основцима на Сајму образовања помагали средњошколци



Фото А. Куртеш

Експерименти на Сајму образовања у ОШ „Филип Клајић Фића“ били су занимљиви ћацима

Успретама су мућкали различите течности, испитивањем утврдили да је вода у Београду изузетно тврда, анализирали намирнице, установили да на белом штапићу за уво има трагова крви, мада се то голим оком није могло видети, показали како безопасно гори новчаница и још низом других експеримената ћаци Хемијско-прехрамбене технолошке школе загодицали су машту будућих матураната. Они су се окупили у престоничкој Основној школи „Филип Клајић Фића“, где је приређен Сајам образовања. Многобројни представници средњих стручних школа и гимназија на заједничком начину предочили су деци како могу да изгледају њихова будућа занимања. Излагачки штандови личили су на огледне станице. Могле су да се пробају креме за негу усана, сазна како се праве помаде за бебе и „Доброзвучев“ лосион.

Михаило Јокић, који завршава пекарски занат, нудио је посетиоце ванилицама.

„Од руке ми иде прављење колача. Можда једног дана отворим своју посластичарницу“, открива своје намере овај тинејџер.

Он и његов другар Јовица Трајковић делили су рецепт за суфле од боровница и крем бруле. Пецива је било у изобиљу, док је на столу господарио крсни хлеб.

„Ако волиш животиње било би добро да знаш и да их лечиш – саветовала је Јелица Станишић, ученица Пољопривредне школе, осмакињу Кристину Стојићић, која је на сајам дошла са мајком.

Кристини, вуковцу, на првом месту је Спортска гимназија, али је признала да је остала запањена причом будуће ветеринарске техничарке, јер је са жаром износила како се брине о животињи у свом селу код Прибоја на Лиму.

„Живим у ђачком дому. Намера ми је да пос-

танем ветеринар. Отац ми се ових дана телефоном пожалио да је овца из стада болесна. Поручила сам му да јој убрзга витамин Be како би јој покренуо жељудац, а затим и калцијум, јер је стара. Од малих ногу сам у штали помогала кад на свет долази теленце или јагње – уверава Јелица, коју су старије сестре студенткиње одговарале од овог послса, али сад јој дају подршку.

Слоган „Школа за јунаке“ имале су Војна гимназија и Средња стручна војна школа. Старије питомце и мајора Десимира Милићевића о томе каква се све знања стичу у овој установи пажљиво су слушале Ања Маринковић, Андријана Божић и Тијана Миленковић из ОШ „Јосиф Панчић“.

Наранце, банане и јабуке „свирале“ су мелодију коју су компоновали машински техничари за компјутерско конструисање из Техничке школе у Железнику. Овде се школују и машинствари, заваривачи, електромеханичари за рас-

хладне уређаје, администратори рачунарских мрежа... Софија Божић похвалила се да је савладала рад на глодалици и стругу. Њене врњачкиње Марија Станковић и Александра Козомара објасниле су да је довољно знати како се задају програми рачунару, па да машина прави шаховске фигуре, кутијице и друге предмете.

Реља Ракоњац, ћак одликаш седмог разреда школе „Филип Клајић Фића“, жељео је да се већ сада упозна са средњошколском понудом. Највише се задржао слушајући професорку програмирања из Електротехничке школе „Раде Кончар“. Овде је са татом застала и Даница Живановић, осмакиња из Обреновца. Пажњу јој је привукао податак да су неки свршени ћаци добили понуду за посао. Андреј Ковачевић, осмак из „Фиће“, у центар своје пажње је ставио гимназију, док је његов друг Никола Петровић заинтересован за Угоститељско-туристичку. Седмак Ђорђе Луковић из исте школе обишао је све излагаче, а одлуку о избору занимања донеће следеће године. Медицинска и Фармацеутско-физиотерапеутска школа такође су занимале дечаке и девојчице. Анастасија Илић хтела би да буде физиотерапеут, али је све до посете овом сајму веровала да у тој школи неће имати праву праксу. Ћаци и професори су је разуверили. Врвело је и на штандовима Тринаесте београдске гимназије, Рачуарске гимназије, Образовног система „Милутин Миланковић“, Савремене гимназије, Дрво арт школе, Правно-пословне...

Осмакиња Андреа Миладиновић имала је прилику да се окуша у плетењу плетеница и укращавању ноктију. То су јој омогућили из Школе за ногу лепоте, коју би хтела да упише.

За рад на бродским преводницама задужен је бродовођа, а тајну овог занимања као да се већ отиснуо на пучину дочаравао је Михаило Јанковић. „Поморски и речни смрт обећавају пловидбу. Једва чекам – каже Никола Чаварка, из Школе за бродарство, бродоградњу и хидрографију.

Покрај станице за мерење углова и дужина стајали су Марко Човић и Мирна Радић из Геодетске школе. Марко поручује да је овде математика главна, а Мирна искрено вели: „Сама ми је био да будем физиотерапеут, и нисам прошла, па сам случајно доспела у ову школу и за волела је. Свија ми се рад на терену, а уписаны и факултет“, сигурна је ова средњошколка.

Сајам је многима пробудио интересовања за различита занимања. Да би се жеље испуниле потребно је за упис у сваку школу добро загрејати столицу и учити. Матура је на прагу.

Александра Куртеш